

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.904 van 13 februari 2003
in de zaak A. 132.655/XII-3760.**

In zake : de NV SOBEP,
die woonplaats kiest bij
advocaten A. Verheyden en Y. Desmedt,
kantoor houdende te Brussel,
Louizalaan 480

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Landsverdediging.

tussenkomen partij :

UNITEAM INTERNATIONAL AS,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. Van Der Straten,
kantoor houdende te Antwerpen,
Mechelsesteenweg 120.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Sobep op 5 februari 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “de beslissing met onbekende datum van de Minister van Landsverdediging [...] waarbij de Minister besloten heeft om de overheidsopdracht betreffende de aanneming van levering van ontplooibare containers en toebehoren voor kantonnement PSO (Bestek MRMP M/P Nr 2MP100) niet te gunnen aan verzoekende partij”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 6 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari 2003, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. Desmedt, die verschijnt voor de verzoekende partij, van luitenant-kolonel militair administrateur R. Gerits, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat P. Van Der Straten, die verschijnt voor de tussenkomen partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. Vermeire;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat Uniteam International AS, met zetel te Oslo, Noorwegen, met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij voordeel blijkt te halen uit de bestreden beslissing en erbij belang heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat haar verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij omtrent het nadeel aanvoert dat “het niet bekomen van de overheidsopdracht tot aanzienlijke moeilijkheden [zal] leiden voor het bekomen van verdere financiering die noodzakelijk is voor de verderzetting van de activiteiten”; dat de beslissing om haar de opdracht niet te gunnen haar in een “aanzienlijk slechtere positie plaats[t] voor het bekomen van toekomstige overheidsopdrachten”; dat de verzoekende partij aldus ervan doet blijken dat zij in wezen nastreeft zelf de betrokken opdracht uit te voeren;

Overwegende dat het voorliggende geschil de schorsing betreft van een beslissing die betrekking heeft op een overheidsopdracht, waarbij, zeker in de

huidige stand van het geding, moet worden aanvaard dat de overeenkomst betreffende de opdracht reeds tot stand blijkt te zijn gekomen; dat de bevoegde minister op 9 december 2002 beslist de opdracht toe te wijzen aan de tussenkomende partij; dat dezelfde minister bij ter post aangetekende bestelbrief van 6 januari 2003 de tussenkomende partij ervan kennis gaf dat haar de opdracht was toegewezen; dat aldus bij toepassing van artikel 117, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, de opdracht als gegund wordt beschouwd; dat de gevraagde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing om de opdracht niet aan de verzoekende partij toe te wijzen, niet de schorsing zou meebrengen van de tot stand gekomen overeenkomst aangezien het tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewone rechtbanken behoort om de uitvoering van een overeenkomst te schorsen;

Overwegende dat bijgevolg, zoals bij arrest nr. 87.983 van 15 juni 2000 van de algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State is gesteld, aldus het nadeel waardoor de verzoekende partij aanvoert bedreigd te zijn, niet kan worden tenietgedaan of vermeden door een schorsingsarrest van de Raad van State;

Overwegende dat aan de derde van de door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Uniteam International AS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien februari 2003, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.